

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/19/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615204361
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8615204361.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcov: 1. T. I., nar. XX.X.XXXX a 2. E. I., C.. H., nar. XX.X.XXXX, oboch bytom H. XXX/X, XXX XX L., oboch právne zastúpených JUDr. Michalom Harvišom, advokátom, so sídlom Stropkovská 633/3, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a. s, so sídlom Tomašikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou Mária Grochová a partneri s.r.o., so sídlom Garbiarska 5, Košice, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č. k. 8C/195/2015-16 zo dňa 14.9.2015 v spojení dopíňacím uznesením č. k. 8C/195/2015-39 zo dňa 14.1.2016, zhodou hlasov členov senátu takto

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu prvého stupňa č. k. 8C/195/2015-16 zo dňa 14.9.2015 v spojení s dopíňacím uznesením č. k. 8C/195/2015-39 zo dňa 14.1.2016 tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu zamieťa.

odôvodnenie:

Napádaným uznesením Okresný súd Svidník (ďalej len súd prvého stupňa) nariadil predbežné opatrenie v znení: „žalovaný je povinný zdržať sa akéhokoľvek konania smerujúceho k dobrovoľnej dražbe, resp. k scudzeniu, predaju nehnuteľnosti - trojizbového bytu č. XX na X. poschodí vo vchode č. X bytového domu č. súp. XXX na ulici H., postaveného na parcele C č. KN XXX/XXX, vrátane podielu na spoločných častiach, zariadeniach bytového domu, ako aj spoluvlastníckeho podielu na pozemku parcely C č. KN XXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 1144 m² v podiele 6110/640107, ktorý je vo vlastníctve žalobcov v spoluvlastníckom podiele 1/1, všetko zapísané na LV č. XXXX, k. ú. L., I. L., až do konečného rozhodnutia“. Ďalším výrokom uznesenia uložil povinnosť žalobcom v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podať návrh na začatie konania vo veci samej.

Aplikujúc ustanovenia § 74 ods. 1, § 76 ods. 1 písm. f) a § 76 ods. 3 O.s.p., súd prvého stupňa uzavrel, že žalobcovia odôvodnili návrh na nariadenie predbežného opatrenia v podstate tým, že v dôsledku nesplácania úveru zo strany ich syna (úverového dlžníka), ktorý je zabezpečený na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam nehnuteľnosťou žalobcov - ich bytom (nehnuteľnosť špecifikovaná v návrhu), došlo k predčasnemu zosplatneniu úveru a žalovaný (veriteľ) poveril dražobnú spoločnosť na vykonanie dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 26.5.2014, ktoré predložili žalobcovia, súd prvého stupňa zistil, že žalovaný v ňom uviedol, že po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nie je možný návrat k splátkovému kalendáru v zmysle zmluvy o úvere. Taktiež uviedol, že banka pokračuje vo výkone záložného práva formou dobrovoľnej dražby nehnuteľností založených v prospech úveru v zmysle ustanovení zákona č. 727/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Klientom sa však vytvára priestor pre riešenie vyplatenia pohľadávky, keď majú možnosť vyplatiť pohľadávku spolu s nákladmi dražobnej spoločnosti do dňa konania dražby. Podľa názoru súdu prvého stupňa žalobcovia osvedčili potrebu požadovanej dočasnej úpravy, a tou je potreba zabrániť tomu, aby nedošlo zo strany žalovaného, ktorý je záložným veriteľom, k realizácii jeho práva, ktoré mu vyplýva zo zmluvy o zriadení záložného práva na zabezpečenie úveru poskytnutého

synovi žalobcov. Z vyjadrenia žalovaného je zrejmé, že tento ako záložný veriteľ sa rozhodol pristúpiť k výkonu svojho záložného práva dobrovoľnou dražbou, v dôsledku čoho je možné podľa súdu prvého stupňa konštatovať, že hrozba ujmy je bezprostredne hroziaca. Predmet dražby tvorí obydlie a ak by sa výkon záložného práva ukázal v sporovom konaní podľa tretej časti O.s.p. nakoniec ako nedôvodný, ujma spôsobená výkonom záložného práva by bola evidentná. Nepochybne sa výkon záložného práva môže dotknúť obydlia žalobcov, pričom právo na obydlie je garantované aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a to v zmysle článku 8. V ďalšom súd prvého stupňa citoval časti rozhodnutí Stanková v. Slovensko, Novoselecký v. Ukrajina s tým, že nariadením predbežného opatrenia nedôjde ani k nevyváženému zásahu do práv žalovaného, keď z návrhu vyplýva, že žalobcovia majú záujem splácať úver za dlžníka (ich syna), čo podľa súdu prvého stupňa nepriamo potvrdzuje odpoveď žalovaného zo dňa 26.5.2014 zaslaná žalobcom s konštatovaním, že po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nie je možný návrat k splátkovému kalendáru v zmysle zmluvy o úvere. Z toho je podľa súdu prvého stupňa možné vyvodiť, že žalobcovia prezentovali žalovanému záujem splácať predmetný úver za dlžníka v splátkach. Predbežným opatrením sa navyše poskytuje ochrana iba dočasne, preto je dôležité, aby vykonaním záložného práva nedošlo k nenávratnému alebo neobnoviteľnému stavu. Za tohto stavu nariadením predbežného opatrenia nedôjde podľa prvostupňového súdu žiadnym spôsobom k narušeniu práva žalovaného, ktorý je záložným veriteľom a ktorého primeraným záujmom by mohlo byť to, aby ním poskytnutý úver bol splácaný a nevykonanie dražby obydlia žalobcom. Preto zásada primeranosti nariadenia predbežného opatrenia je v danom prípade podľa Okresného súdu zachovaná.

Voči uvedenému uzneseniu podal včas a v celom rozsahu žalovaný odvolanie. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že pre nariadenie predbežného opatrenia nebol splnený základný materiálny predpoklad o osvedčení pravdepodobnosti nároku, ktorému sa mala poskytnúť predbežná ochrana. Podaný návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ani jeho doplnenie podľa žalovaného, neobsahujú žiadne tvrdenie (a už vôbec nie žiadne osvedčenie) o akomkoľvek nároku žalobcov voči žalovanému, ktoré by malo byť ohrozené alebo porušené. Podľa žalovaného, podaný návrh na nariadenie predbežného opatrenia neobsahuje jednu z obligatórných náležitostí v zmysle ustanovenia § 75 ods. 2 O.s.p., teda z neho nevyplýva, čoho sa žalobcovia mienia domáhať návrhom vo veci samej. Je preto zarážajúce, že povinnosť zložená žalovanému je časovo obmedzená do „konečného rozhodnutia“ a žalobcovia sú povinní podať návrh vo veci samej do 30 dní od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, pričom však z týchto výrokov nemôžu nijako zistiť, čo má byť predmetom základného, nachádzacieho konania. Následne podľa žalovaného nie je vôbec možné posúdiť

splnenie základných podmienok konania (napr., či vôbec ide o vec spadajúcu do právomocí súdov), či sú účastníci predbežného opatrenia všetky subjekty, ktoré by mali byť účastníkmi základného konania (§ 74 ods. 2, in fine O.s.p.), či sa nejedná o prípad neprípustnosti totožnosti petitov predbežného a základného konania a podobne. Na druhej strane podľa žalovaného, ak niečo žalobcovia niečo tvrdia a osvedčujú, tak sú to skutočnosti o existencii jednoznačného nároku žalovaného voči ich synovi - úverovému dlžníkovi zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX. Žalobcovia výslovne (a po pravde) uviedli, že ich syn bol dlhodobo v omeškaní s plnením svojich záväzkov z úverového vzťahu, že preto došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, čím sa pohľadávka žalovaného stala v celom rozsahu splatnou. Už zo samotných tvrdení žalobcov teda vyplýva, že nie žalovaný, ale úverový dlžník porušil svoje povinnosti z existujúceho zmluvného vzťahu. Za popísaných okolností je teda žalovaný podľa svojho názoru plne oprávnený privodiť uhradzovaciu funkciu záložného práva, ktoré je zákonom explicitne upravený zabezpečovacím prostriedkom slúžiaci na zabezpečenie splnenia záväzkov. Navyše, ak pri výkone záložného práva skutočne dôjde k speňaženiu zálohu, žalobcovia ako záložcovia sú oprávnení domáhať sa náhrady od svojho syna, za ktorého záväzok poskytli zábezpeku. Podľa žalovaného je úplne irelevantná argumentácia žalobcov o ich vôli postupne splácať zosplatený úverový záväzok odhliadnuc od toho, že sa jedná iba o tvrdenú a neosvedčenú deklaráciu ochoty, potenciálne účelovo vykonanú na oddelení alebo zmarení dobrovoľnej dražby bez akéhokoľvek osvedčenia jeho hodnovernosti a praktickej realizovateľnosti, navyše už preukázateľne odmietnutú žalovaným, žalobcovia (rovnako napadnuté rozhodnutie) podľa žalovaného úplne opomínajú, že normatívna úprava spája právne významné účinky iba s úplným uspokojením zabezpečenej pohľadávky. Citujúc ustanovenie § 19 ods. 1 písm. k) zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, podľa ktorého je dražobník povinný upustiť od dražby najneskôr do jej začatia, ak je navrhovateľom dražby veriteľ a dlžník alebo vlastník predmetu dražby pred dražbou zloží dražobníkovi na účely splnenia dlhu sumu rovnajúcu sa pohľadávke s príslušenstvom, vrátane nákladov dražby v rozsahu, v akom je povinný znášať; dražobník je oprávnený prijať plnenie popri veriteľovi žalovaný uviedol, že odmietnutie návratu k pôvodnému splátkovému kalendáru bolo jeho

právom, čím neporušil žiadnu právnu povinnosť. V ďalšom žalovaný dôvodil tým, že fakt, že sa jedná o obydlie žalobcov nie je nijako osvedčený, ako aj tým, že ústavný poriadok Slovenskej republiky neupravuje žiadne osobitné právo na obydlie. Zo žiadneho z ústavnoprávných a medzinárodných noriem podľa žalovaného nie je možné dovodiť existenciu inštitucionálnej garancie, ktorá by vytvárala právo - garanciu na zotrvanie v určitom obydli. K rovnakým záverom dospel pri interpretácii článku 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd aj Európsky súd pre ľudské práva, podľa ktorého efektívne ochrana súkromného života nemôže ísť tak ďaleko, aby zaisťovala každej rodine vlastný domov (napr. Velosa Bareto proti Portugalskej republike, rozsudok Komory Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 21.11.1995). Fakt, že sa jedná o objekt žalobcov, nemôže podľa žalovaného sám o sebe predstavovať prekážku platného zriadenia záložného práva, ani jeho následného výkonu. Vonkoncom podľa žalovaného neobstojí ani prístup napadnutého rozhodnutia, ako by realizovaná dobrovoľná dražba predstavovala nejaký svojvoľný jednostranný zásah do vlastníckeho práva žalobcov. Voľba konkrétnej nehnuteľnosti ako zálohu nebola predsa na strane žalovaného a boli to žalobcovia, ktorý ponúkli byť vo svojom vlastníctve (tvrdené obydlie) ako zábezpeku za úver záväzku ich syna, čoho výsledkom bolo uzavretie zmluvy o zriadení záložného práva s jednoznačnou úpravou vzájomných práv a povinností. Podľa žalovaného sa sami obmedzili vo svojom vlastníckom práve, čo sa udialo na základe výslovnej právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom zákonníku (článok 13 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Právna možnosť speňazenia zálohu formou dobrovoľnej dražby sa podľa žalovaného vždy odvíja od predchádzajúceho vôľového úkonu vlastníka (zmluva o zriadení záložného práva), ktorý dáva súhlas na budúce speňazenie svojho určitého majetku, určitým spôsobom regulovaným právom. Záložca sa ním dobrovoľne zaväzuje, že v prípade, ak nebude zabezpečená pohľadávka uhradená riadne a včas, strpí speňazenie zálohu v rámci výkonu záložného práva, čoho dôsledkom je nevyhnutné nadobudnutie vlastníckeho práva vydražiteľom, t. j. subjektom odlišným od záložcu (§ 27 ods. 1 Zákona o dobrovoľných dražbách). Následne výkon záložného práva nie je ničím iným, ako privodením (od počiatku prítomnej) uhradzovacej funkcie tohto zabezpečovacieho prostriedku. Pritom rozhodujúcim dôvodom, prečo dôjde k uplatneniu, je porušenie povinností dlžníka zo zabezpečeného záväzkového vzťahu, spravidla v podobe závažného omeškania so splnením peňažného záväzku. Ak za týchto okolností dôjde k predbežnému zásahu verejnej moci v podobe predbežného opatrenia, jedná sa podľa žalovaného o zvýhodnenie, uprednostnenie subjektu konajúceho protiprávne (omeškanie) proti subjektu, ktorý sa normatívne aprobovaným spôsobom domáha svojho práva. Nariadené predbežné opatrenie tak odporuje podľa presvedčenia žalovaného požiadavkám ústavnosti a zákonnosti zásahov verejnej moci, nakoľko žalovanému fakticky upiera (zakazuje) konanie, ktoré je nielen zákonom výslovne dovolené (§ 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka), ale špecificky a pritom osobitne chránenej oblasti spotrebiteľského práva, dokonca kogentne preferované (§ 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka). Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol žalovaný, aby odvolací súd zmenil uznesenie okresného súdu tak, že zamietne návrh na nariadenie predbežného opatrenia a zaviazá žalobcov na spoločnú a nerozdielnú náhradu trov konania o predbežnom opatrení.

Žalobcovia sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

Odvolací súd skôr, ako pristúpil k odvolaciemu prieskumu, uznesením zo dňa 3.12.2015 vrátil vec súdu prvého stupňa s poukazom na ustanovenie § 76 ods. 3 O.s.p., keď tento uložil žalobcom, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia, podali návrh za začatie konania vo veci samej bez konkrétneho uvedenia, aký návrh vo veci samej majú žalobcovia podať. Odvolací súd preto podľa ustanovenia § 77 ods. 1 písm. a) O.s.p. nemohol posúdiť, či prípadné konanie vo veci samej má vecný súvis s nariadeným predbežným opatrením, keď aj podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 3.10.1995 sp. zn. 4Obo 339/95 musí byť z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia pred začatím konania zrejmé, čoho sa žalobca mieni domáhať, aký vzťah má navrhované predbežné opatrenie k predmetu budúceho konania vo veci samej, ktoré sa bude riešiť rozhodnutím súdu na základe žaloby.

Následne po doplnení žalobcami súd prvého stupňa uznesením z č. I. 39 doplnil napádané uznesenie, a to v časti druhého výroku tohto uznesenia, ktorý znie: „žalobcovia sú povinní v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podať návrh na začatie konania vo veci samej o uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa konania smerujúceho k dobrovoľnej dražbe, resp. k inému scudzeniu, t. j. k predaju nehnuteľností - trojizbového bytu č. XX na X. poschodí, vo vchode č. X, bytového domu číslo súpisné XXX, na ulici H.,

postaveného na parcele CK N XXX/XXX, vrátane podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu, ako aj spoluvlastníckeho podielu na pozemku parcely CK N XXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1144 m² v podiele 6110/640107, ktorý je vlastníctve žalobcov v spoluvlastníckom podiele 1/1, všetko zapísané na LV č. XXXX, k. ú. L., I. L..

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona číslo 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.), vzhľadom na včasnosť podaného odvolania žalovaného, preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 212 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky na potvrdenie uznesenia súdu prvého stupňa.

V prejednávanej veci došlo k nariadeniu predbežného opatrenia pred začatím konania vo veci samej, keď žalovanému bolo v súlade s ustanovením § 76 ods. 1, písm. f) O.s.p. nariadené, aby sa zdržal akéhokoľvek konania smerujúceho k dobrovoľnej dražbe, resp. k scudzeniu, predaju nehnuteľností - bytu vlastnícky patriaceho žalobcom.

Podľa článku 20 ods. 1 prvá a druhá veta Ústavy SR, každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Podľa článku 13 ods. 4 Ústavy SR, pri obmedzení základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

Podstatným znakom predbežného opatrenia je jeho predbežný a dočasný charakter, to znamená, že dočasne upravuje pomery účastníkov alebo zabezpečuje budúci výkon rozhodnutia do doby, než súd vydá vo veci konečné rozhodnutie. Predbežné opatrenie je potrebné nariadiť všade tam, kde by jeho nenariadením vznikol priestor pre právne úkony, ktoré by vytvorili nezvratný stav. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 21 ods. 5 zákona číslo 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, podľa ktorého, ak vydražiteľ zmaril dražbu alebo ak súd určil dražbu za neplatnú, účinky príklepu zanikajú ku dňu príklepu, t. j. vykonaním dražby by sa nevytvoril nezvratný stav. Podstatným však je, že v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí navrhovateľ osvedčiť svoj nárok voči odporcovi alebo porušenie práva odporcom a potrebu dočasne upraviť pomery účastníkov, t. j. naliehavosť situácie alebo obavu z ohrozenia výkonu rozhodnutia.

V prejednávanej veci je nariadené predbežné opatrenie obsahovo totožné s tým, čoho sa žalobcovia mienia domáhať vo veci samej, keď formulácia predbežného opatrenia by nemala byť v zásade zhodná s formuláciou konania vo veci samej. Uložená povinnosť podať návrh vo veci samej v znení zdržania sa konania smerujúceho k akémukoľvek scudzeniu dotknutej nehnuteľnosti, najmä zákazu konania smerujúceho k dobrovoľnej dražbe tejto nehnuteľnosti, znamená, okrem iného, že žalovaný sa v prípade nemožnosti domôcť svojej pohľadávky od dlžníka (syna žalobcov) nebude môcť uspokojiť, ani predajom zálohu. Žalobcovia v dôvodoch navrhovaného predbežného opatrenia uviedli len porušenie povinnosti dlžníka (T. I. Y.) splácať poskytnutý úver, za ktorý ručili svojím bytom, nijako však nenamietali postup záložného veriteľa (žalovaného), ktorý pre uvedený dôvod pristúpil k realizácii záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Je zrejmé, že v prípade insolventnosti dlžníka, sa žalovaný môže uspokojiť výlučne iba zo zálohu patriaceho žalobcom.

Tak, ako to vyplýva zo samotnej povahy ustanovenia § 76 ods. 1 písm. f) O.s.p., toto právo má zabezpečovací a preventívny charakter. Ide o povinnosť niečo vykonať, niečo sa zdržať alebo niečo znášať. Miera predbežného opatrenia pritom môže znieť na dočasný individuálny zákaz niektorej z aktivít. V prípade aplikácie uvedeného zákonného ustanovenia je potrebné prihliadať na možné následky nariadenia predbežného opatrenia, najmä hrozby vzniku neprimeranej ujmy osobe, ktorá je povinná z nariadenia predbežného opatrenia. V tejto súvislosti odvolací súd opätovne poukazuje na to, že v zmysle ustanovenia § 21 ods. 5 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, nemôže dôjsť v prípade realizácie výkonu záložného práva k takémuto nezvratnému stavu, a to zo zákona.

Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že predbežné opatrenie musí mať skutkový súvis s vecou samou. Takýto súvis by bol daný iba v tom prípade, ak by sa žalobcovia v konaní vo veci samej domáhali určenia neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva, na základe ktorej došlo k zriadeniu záložného práva k bytu vlastnícky patriaceho žalobcom. Jednak je potrebné konštatovať, že takto formulovaný petit

konania vo veci samej je neurčitý a zrejme aj nevykonateľný, ale najmä na tú skutočnosť, že v prípade postúpenia pohľadávky, ktorá je zabezpečená záložným právom na byt žalobcov, by sa oprávnený na výkon záložného práva stal iný subjekt, ako žalovaný. Takýto súvis s vecou samou by bol daný v prípade ak by sa žalobcovia vo veci samej domáhali neplatnosti záložnej zmluvy na základe ktorej sa žalovaný môže domáhať uspokojenia svojho nároku formou dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti žalobcov

Keďže žalobcovia dostatočným spôsobom nepreukázali osvedčenie základného predpokladu na nariadenie predbežného opatrenia, odvolací súd zmenil napádané uznesenie súdu prvého stupňa tak, že návrh žalobcov na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Odvolací súd, aj keď sa konanie týmto rozhodnutím končí, nerozhodol o náhrade trov odvolacieho konania s poukazom na ust. § 145 O.s.p. podľa ktorého účastníkovi, ktorému súd prizná náhradu trov konania, prizná aj náhradu trov predbežného opatrenia a zabezpečenia dôkazov. Je preto potrebné bezpečne zistiť, či žalobcovia podali návrh vo veci samej tak ako im to bolo uložené dopíňacím uznesením a v prípade ak takýto návrh v súdom stanovenej lehote nepodali t.j. o trovách tohto predbežného opatrenia nemôže byť rozhodnuté v konaní vo veci samej, je potrebné v zmysle ust. § 151 ods. 4 O.s.p. z dôvodu, že rozhodnutie, ktorým sa konanie končí sa nevyhlasuje a bol podaný návrh na rozhodnutie o trovách, súdom prvého stupňa vyzvať právneho zástupcu žalovaného na vyčíslenie trov do troch pracovných dní od doručenia výzvy. Až následne rozhodne prvostupňový súd o trovách konania s tým, že tento v rámci rozhodnutia o trovách rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania o predbežnom opatrení.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.